

TS TUTUN STOP - calea cea mai sigură pentru a renunța la fumat

Produsul, sub formă de comprimate, este un supliment alimentar predozat obținut dintr-un amestec de extracte de fructe de armurariu, rădăcina de lemn dulce, fructe de cătină, fructe de zmeur și de mentă, fixate pe suport, precum și coenzimă Q10 și pulberi de ardei roșu și trei frați pătați.

Recomandat atât fumătorilor activi, cât și fumătorilor pasivi, în egală măsură.

Armurariul, *Sylibum marianum* L., familia Asteraceae este o plantă erbacee, răspândită din regiunea mediteraneană până în Asia Centrală. Ea este utilizată pentru proprietățile sale medicinale de peste 2000 de ani. Fructele, *Cardui marianae fructus*, au importanță terapeutică în medicina umană cultă și tradițională.

Fructele conțin un grup de flavonoide, de fapt trei izomeri de natură lignanflavonică (silibină, silidianină, silicristină), cunoscute sub numele colectiv de silimarina.

Principiile active intervin intern eueptic, tonic – amar și hepatoprotector. Substanțele active acționează la nivelul membranei celulei hepatice, împiedicând distrugerea celulei și favorizând reconstrucția celulei hepatice aflată deja în degradare.

Acțiunea farmacodinamică este imprimată în special de cele trei flavone lignanice menționate.

Silibina este foarte activă, atât preventiv cât și curativ, împotriva intoxicațiilor cu faloidă (peptidă toxică din ciuperca *Amanita phalloides*). Această substanță, precum și cele înrudite cu ea, silidianina și silicristina, sunt active chiar și la o administrare relativ târzie (după 36 de ore de la intoxicare).

Demonstrațiile „in vivo” au arătat că silibina acționează prin inhibiția acțiunii faloidinei, care se exercită la nivelul receptorilor membranei celulare. De asemenea, inhibă penetrarea, până la nucleul celular și a altui toxic foarte puternic, tot de natură peptidică, denumit α - amanitină. În testele „in vitro” s-au obținut rezultate similare cu cele „in vivo”, prin experimentarea celor trei flavonolignane. Testele pe culturi de hepatocite au demonstrat că silibina stimulează sinteza proteinelor și prin urmare, formarea de

celule hepatice noi. Acțiunea silibinei și a substanțelor înrudite cu ea este foarte importantă, deoarece pe lângă faptul că asigură protecția membranei celulei hepatice, stimulează și refacerea celulelor lezate.

După absorbția complexului silimarinic în intestin, acesta este eliminat de bilă sub forma chimică de glucoronat și sulfat. Prin aceasta, substanțele active reintră în circulația entero-hepatică. Aceasta este explicația specificității substanțelor active din plantă în afecțiunile hepatice.

Tot flavonoidele din complexul silimarinic au eficiență combinată de antioxidanți, ele putând împiedica deteriorările date de radicalii liberi produși de substanțele toxice care ajung în ficat și acționează sinergic. S-a descoperit că silimarina este de zece ori mai eficientă ca antioxidant decât vitamina E, care se bucură de cea mai largă recunoaștere ca antioxidant puternic. Silimarina este aceea care are capacitatea unică de a încetini viteza de absorbție a substanțelor toxice de către ficat.

Crescând capacitatea de detoxifiere a ficatului, armurariul contribuie la îndepărtarea toxinelor din sânge. Din acest motiv el este numit uneori și „purificatorul sângelui”.

De asemenea, armurariul se recomandă tuturor celor care sunt expuși la substanțe toxice. În plus, armurariul este una dintre puținele plante care pot crește conținutul

de glutatation din ficat. Acesta este un lucru important, deoarece glutatationul, unul dintre principalii antioxidanți din organism, este de o importanță crucială pentru realizarea unei detoxifieri eficiente. De asemenea, armurariul crește și nivelul unei alte substanțe cu efect antioxidant puternic, cunoscută sub numele de superoxid dismutază (SOD).

Lemnul dulce, *Glycyrrhiza glabra* L. var. *glabra* și/sau *Glycyrrhiza glabra* L. var. *glandulifera* (W. et K.) Regel et Herder familia Fabaceae, este o plantă cunoscută încă din antichitate, Teofrast recomandând-o contra bolilor de piept. Dioscoride i-a dat numele de *Glycyrrhiza*, care înseamnă lemn dulce. În Evul Mediu era cunoscută sub numele de *Liquirita*, denumire care se păstrează și astăzi pentru drog – *Liquiritiae radix*.

Compoziția chimică a rădăcinii, rizomilor și stolonilor este complexă și cuprinde saponine triterpenice reprezentate prin acid glicirizinic sub formă de săruri de calciu, potasiu, magneziu, flavonide, glicerol, izoglicerol; urme de tanin și cumarine, acid ferulic, acid sinapic, acizii benzoic, malic, salicilic, acetilsalicilic, colină, betaină, asparagină, aminoacizi liberi (acidul aspartic, serină, prolină, treonină, glicină, valină, alanină, izoleucină, ș.a.); lipide, acid palmitic, acid oleic; glucoză, fructoză, zaharoză, uneori maltoză, hemiceluloză, manitol; lei